

3 måneder for sager, der behandles efter reglerne om ulykker, bevares. Samtidig foreslås fristen for sager, der behandles efter reglerne om erhvervs sygdomme nedsat til 6 måneder. Fristen for den samlede afgørelse i sagen foreslås nedsat fra 2 år til 1 år. Idet den selvstændige afgørelse om anerkendelse bortfalder, vil Arbejdsskadestyrelsen løbende sende kopi af alle udgående breve til den skadede borger eller de efterladte. Herved sikres, at den skadede borger løbende er orienteret om sagens aktuelle status.

Det foreslås, at Erhvervs sygdomsudvalgets kompetence og opgaver ændres til at have et mere generelt indhold.

Udvalget skal fortsat have en generel rådgivende funktion ved vurderingen af sygdomme, der skal optages på fortegnelsen over erhvervs sygdomme. Derimod kan Erhvervs sygdomsudvalgets nuværende opgave med vurdering af anerkendelsesspørgsmålet i konkrete sager om sygdomme uden for fortegnelsen over erhvervs sygdomme administreres i Arbejdsskadestyrelsen. Herved frigøres der resurser i Erhvervs sygdomsudvalget, der kan anvendes til mere generel stillingtagen til og drøftelser af sammenhængen mellem bestemte påvirkninger på arbejdet og udviklingen af sygdomme.

Det foreslås derfor, at Arbejdsskadestyrelsen behandler konkrete sager om anerkendelse af sygdomme uden for fortegnelsen over erhvervs sygdomme. Herved vil sagsbehandlingstiden i disse sager blive nedsat væsentligt.

Det foreslås at stramme op på adgangen til at dispensere fra fristen for genoptagelse af erstatnings spørgsmål, således at der kræves større dokumentation for sammenhængen mellem en skade og senere ændrede forhold, der først manifesterer sig mere end 5 år efter, at erstatningsspørgsmålet er afgjort.

Ligeledes foreslås en søgsmålsfrist på 6 måneder for at anlægge retssag i arbejdsskadesager.

Indførelse af en søgsmålsfrist vil medføre, at den skadede borger og forsikringsselskabet hurtigere skal tage stilling til, om man ønsker at anlægge retssag, og at sagen dermed hurtigere får sin endelige afgørelse, som sagens parter vil kunne indrette sig på.

Endelig foreslås det, at udviklingen af digital forvaltning på arbejdsskadeområdet styrkes. Det indebærer, at udviklingen af den digitale forvaltning på arbejdsskadeområdet styrkes gennem etablering af bedre IT-kommunikation og IT-baserede servicefællesskaber i overensstemmelse med principperne i regeringens handlingsplan for digital forvaltning i Danmark og som en videreudvikling af Arbejdsskadesty-

relsens interne digitale forvaltning. Merudgifterne forudsættes finansieret via en forhøjelse af Arbejdsskadestyrelsens administrationsbidrag eller via midler fra satspuljen. Indførelsen af nye IT-redskaber skønnes på længere sigt at ville give administrative besparelser i Arbejdsskadestyrelsen.

3.4. Øvrige ændringer

Ud over de ændringer, der er omtalt i det foregående, indeholder lovforslaget en række tekniske ændringer af arbejdsskadesikringsloven:

- indførelse af en bemyndigelse til beskæftigelsesministeren til at fastsætte regler om, i hvilket omfang skader til og fra arbejde er omfattet af loven,
- indskrænkning af lovens dækningsområde for personer i døgnophold efter lov om social service,
- indførelse af frist for kommunerne til at opgøre refusionskrav,
- præcisering af, at erstatning efter loven er en personlig erstatning, der ikke falder i arv til modtagerens arvinger,
- indsættelse af en funktionsperiode for medlemmerne af ankenævnet for Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring,
- præcisering af, at styrelsens personale ikke må være ansat i et forsikringsselskab eller i Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser m.v. af lovforslaget

4.1. Økonomiske konsekvenser

Samlet set vil de foreslåede ændringer indebære merudgifter til arbejdsskadeerstatninger på ca. 733 mio. kr. årligt. Merudgifterne fordeler sig med ca. 532 mio. kr. til private arbejdsgivere og selvstændige erhvervsdrivende, ca. 152 mio. kr. til amter og kommuner og ca. 49 mio. kr. til staten.

Ud af merudgifterne for kommuner og amtskommuner skyldes 53 mio. kr. et skatteprovenutab, mens de resterende ca. 99 mio. kr. skyldes merudgifter for kommuner og amtskommuner som arbejdsgivere.

Ud af statens merudgift på ca. 49 mio. kr. skyldes 19 mio. kr. tabt skatteprovenu, mens de resterende 30 mio. kr. skyldes merudgifter for staten som arbejdsgiver.

Det skal bemærkes, at beregningerne af de økonomiske konsekvenser er behæftet med en betydelig usikkerhed.

De økonomiske konsekvenser for kommuner og amtskommuner skal forhandles med de kommunale parter.